

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **J.**, bytom **J.**, proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Banská Bystrica**, Zvolenská cesta č. 27, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/100/2009-15 zo dňa 19.1.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/100/2009-15 zo dňa 19.1.2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 247 ods. 2 OSP zastavil konanie o žalobe z dôvodu, že žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, pretože žalobkyňa sa písomne vzdala práva na odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu č. A/2006/07503/070/Bla zo dňa 26.5.2009, teda nevyčerpala riadne opravné prostriedky.

Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie, ktorým žiadala najprv spojiť na spoločné konanie vec vedenú na krajskom súde pod sp. zn. 23S/100/2009 a vec vedenú na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13S/3/2009. Namietala postup okresného súdu a rozhodnutie krajského súdu považovala za vydané predčasne, pretože v tej istej veci nemôže

prebiehať dve konania. Namietala tiež tvrdenia žalovaného, že odvolanie podala oneskorene, pretože 24.6.2009 sa voči rozhodnutiu riadne a včas odvolala a teda skutkový stav nebol zistený správne.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že v tomto konaní napadnuté rozhodnutie žalobkyňa prevzala dňa 10.6.2009 osobne a zároveň sa vzdala práva podať voči nemu opravný prostriedok, preto rozhodnutie nadobudlo toho istého dňa – 10.6.2009 – právoplatnosť. Zo zápisnice vyplýva, že bola poučená o obsahu rozhodnutia a o práve podať opravný prostriedok, po čom prehlásila, že podľa § 53 SP s rozhodnutím súhlasí a práva podať voči nemu odvolanie sa vzdáva., ako i to, že berie na vedomie, že po podpísaní zápisnice podanie odvolania voči uvedenému rozhodnutiu nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c OSP, § 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktorú mu predchádzalo, v rozsahu odvolacích dôvodov, dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd zo spisu súdu prvého stupňa ako i z administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobkyňa sa podaním doručeným krajskému súdu dňa 21.9.2009 domáhala preskúmania rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci č. A/2006/07503/07/Bla zo dňa 26.5.2009 o odňatí a zastavení výplaty dávky a príspevkov v sume 60,43 € mesačne od 1.4.2009.

Zo zápisnice č. A/2009/083344 zo dňa 10.6.2009 spísanej na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, Odbore sociálnych vecí a rodiny – oddelení pomoci v hmotnej núdzi, vyplýva, že žalobkyňa prehlásila a svojim podpisom potvrdila, že dňa 10.6.2009 prevzala rozhodnutie úradu č. A/2006/07503/07 zo dňa 1.4.2009, bola oboznámená s jeho obsahom a zároveň prehlásila, že po oboznámení sa s obsahom rozhodnutia a poučení o práve podať opravný prostriedok súhlasí s uvedeným rozhodnutím a vzdáva sa práva podať odvolanie proti rozhodnutiu, čo podpisuje svojim podpisom. V zápisnici tiež prehlásila, že berie na vedomie upozornenie, že po jej podpísaní podanie odvolania nie je prípustné a rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom vzdania sa práva podať opravný prostriedok.

Žalobkyňa napriek vyššie uvedenému prehláseniu podala proti rozhodnutiu úradu zo dňa 26.5.2009 odvolanie, ktoré Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko

Banská Bystrica vybavil listom č. A/2009/00694 zo dňa 11.8.2009 ako neprípustné, pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému sa práva podať odvolanie žalobkyňa podľa § 53 SP vzdala, čím uvedené prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 53 SP proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je **predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.**

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, **ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom**, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). právo na začatie správneho konanie o priestupku. V predmetnej právnej veci však žalobca svoje právo nevyužil.

Podanie odvolania v správnom konaní je právom patriacim účastníkovi správneho konania. Začatím odvolacieho konania teda fakticky disponuje účastník konania. Ustanovenie § 53 SP upravuje možnosť vzdať sa tohto práva. Je logické predpokladať, že účastník konania sa svojho zákonom daného práva podať voči správne rozhodnutiu odvolanie vzdá len vtedy, keď považuje skutkový stav za spoľahlivo zistený a súhlasí s celým rozhodnutím správneho orgánu. Ak tomu tak nie je, práva podať odvolanie by sa účastník nevzdal, ale naopak, využil by ho a domáhal by sa nápravy v odvolacom konaní pred druhostupňovým správnym orgánom.

Zmyslom prieskumu správnych rozhodnutí v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany tam, kde osoby, ktoré tvrdia, že boli na svojich právach ukrátené rozhodnutím a postupom správneho orgánu, sa ochrany týchto svojich práv nedomohli v konaní pred správnym orgánom, hoci sa o to pokúsili využitím dostupných prostriedkov.

V predmetnej právnej veci jednoznačne vyplýva z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, že žalobkyňa sa oboznámila s obsahom rozhodnutia, vzdala sa svojho práva podať voči nemu odvolanie a zároveň prehlásila, že si je vedomá následku s tým spojeného – že rozhodnutie nemôže napadnúť odvolaním a stane sa právoplatným, čo zároveň potvrdila svojim vlastnoručným podpisom. Preto treba konštatovať, že žalobkyňa svojím prehlásením dala najavo, že nepožaduje, aby sa viedlo odvolacie konanie, ale sa uspokojila s ukončením veci v prvostupňovom správnom konaní. Nemožno preto skonštatovať, že by žalobkyňa vyčerpala všetky právnymi predpismi prípustné opravné prostriedky v správnom konaní (§ 247 ods. 2 OSP), nie je teda splnený jeden zo zákonných predpokladov pre prieskum správneho rozhodnutia súdom podľa ustanovení správneho súdnictva a preto sa žalobkyňa nemôže teraz domáhať súdneho prieskumu ňou napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia boli podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania podľa § 250d ods. 3 OSP a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 219 OSP napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 v spojení s § 146ods. 1 písm. c/ tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. októbra 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová